

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-481/06) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Zamówienia publiczne — Naruszenie art. 6 ust. 3 dyrektywy 93/36/WE — Ogólne zasady wynikające z Traktatu — Zasada równego traktowania i obowiązek zachowania przejrzystości — Uregulowania krajowe umożliwiające skorzystanie z procedury negocjacyjnej przy udzielaniu zamówień publicznych na dostawy niektórych materiałów medycznych)

(2008/C 51/38)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Patakia i Ch. Lewis, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka (przedstawiciele: S. Chala i D. Tsagkaraki, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 6 ust. 3 dyrektywy Rady 93/36/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynującej procedury udzielania zamówień publicznych na dostawy (Dz.U. L 199, str. 1), oraz naruszenie obowiązku zapewnienia efektywnej i uczciwej konkurencji — Uregulowania krajowe dzielące na poszczególne kategorie wszystkie substancje używane w medycynie i ustalające dla każdej z tych kategorii cenę maksymalną — Uregulowania, które stanowią ramy prawne umożliwiające skorzystanie z procedury negocjacyjnej przy udzielaniu zamówień publicznych na dostawy całych grup tego rodzaju towarów, które uznaje się za niedające się porównać

Sentencja

1) Poprzez utrzymanie w mocy art. 7 ust. 2 ustawy nr 2955/2001 w sprawie dostaw dla szpitali i innych regionalnych jednostek ochrony zdrowia i profilaktyki zdrowotnej oraz innych przepisów, a także przepisów wykonawczych zawartych we wspólnych rozporządzeniach ministrów DY6a/oik. 38644 i DY6a/oik. 38609 z 12 kwietnia 2005 r. Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 6 ust. 3 dyrektywy Rady 93/36/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynującej procedury udzielania zamówień publicznych na dostawy, zmienionej dyrektywą Komisji 2001/78/WE z dnia 13 września 2001 r., a także ogólnym zasadom wynikającym z Traktatu, a w szczególności zasadzie równego traktowania i obowiązkowi zachowania przejrzystości.

2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 326 z 30.12.2006.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Staatssecretaris van Financiën przeciwko Road Air Logistics Customs BV

(Sprawa C-526/06) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy kodeks celny oraz rozporządzenie wykonawcze — Tranzyt wspólnotowy — Naruszenie — Dowód wskazujący na prawidłową realizację procedury tranzytu lub na miejsce, w którym nastąpiły naruszenie — Nieprzyznanie trzymiesięcznego terminu na przedstawienie tego dowodu — Zwrot należności celnych — Pojęcie „kwoty prawnie należnej”)

(2008/C 51/39)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Financiën

Strona pozwana: Road Air Logistics Customs BV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — Wykładnia art. 236 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302, str. 1) i art. 379 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253, str. 1) — Zwrot lub umorzenie należności celnych — Kwota prawnie nienależna — Określenie miejsca powstania długu celnego

Sentencja

Artykuł 236 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia Rady (EWG) z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny należy interpretować w ten sposób, że fakt, iż krajowe organy celne nie określiły, zgodnie z art. 379 rozporządzenia Komisji (EWG) z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia nr 2913/92, miejsca, w którym powstał dług celny, nie powoduje, że kwota należności celnych nie jest prawnie należna.

Jednakże państwo członkowskie, do którego należy urząd wyjścia, może przystąpić do pokrycia należności celnych przywozowych wyłącznie, jeśli zgodnie z art. 379 ust. 2 rozporządzenia nr 2454/93 powiadomi głównego zobowiązanego, że przysługuje mu trzymiesięczny termin na dostarczenie dowodu miejsca, w którym naruszenie lub nieprawidłowość faktycznie nastąpiły, i gdy w terminie tym dowód ten nie zostanie dostarczony.

(¹) Dz.U. C 42 z 24.2.2007.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-528/06) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2003/98/WE — Ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego — Brak transpozycji w terminie)

(2008/C 51/40)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: E. Montaguti, pełnomocnik)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (Przedstawiciel: D. Haven, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia w wyznaczonym terminie przepisów niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (Dz.U. L 345, s. 90)

Sentencja

- 1) Nie przyjmując w wyznaczonym terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy tej dyrektywy.
- 2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 42 z 24.2.2007 r.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-85/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2000/60/WE — Artykuł 5 ust. 1 i art. 15 ust. 2 — Wspólna polityka w dziedzinie wody — Obszar dorzecza — Sprawozdanie podsumowujące i analizy — Brak powiadomienia)

(2008/C 51/41)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: S. Pardo Quintillán i D. Recchia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: I. Braguglia, pełnomocnik i M. G. Fiengo, adwokat)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 5 ust. 1 i art. 15 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327, s. 1) — Brak złożenia sprawozdań podsumowujących z analiz wymaganych na podstawie art. 5 w odniesieniu do niektórych obszarów dorzecza — Brak sporządzenia sprawozdań podsumowujących i analizy i przeglądów przewidzianych w art. 5 ust. 1 dyrektywy

Sentencja

- 1) W odniesieniu do pilotażowego obszaru dorzecza Serchio i części dorzeczy wschodnich Alp oraz północnych, środkowych i południowych Apeninów nie składając sprawozdania podsumowującego analizy wymagane na podstawie art. 5 ust. 1 dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, jak przewidziano w art. 15 ust. 2 tej dyrektywy, oraz nie sporządzając analiz i przeglądów, o których mowa w art. 5 ust. 1 tej dyrektywy, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 5 ust. 1 i art. 15 ust. 2 tej dyrektywy.
- 2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 95 z 28.4.2007 r.